

Titane

Film, 108 min.

Frankrig/Belgien 2021

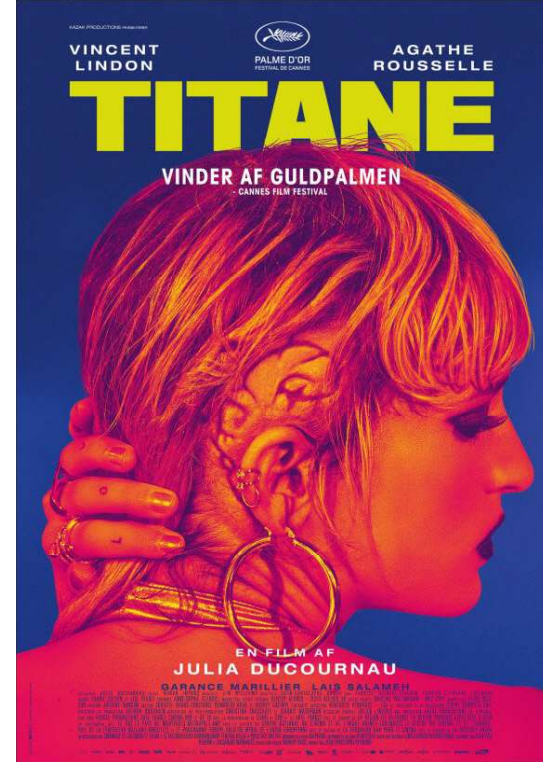
Instr.: Julia Ducournau

Medv.: Agathe Rousselle, Vincent Lindon, m.fl.

Vinder af Guldpalmen 2021

[IMDb](#)

[Rotten Tomatoes](#)

Titane er en ubehagelig og bizar arthouse-horror-film af den belgiske instruktør Julia Ducournau.

Alexia er en ung kvinde som tilsyneladende altid har været lidt speciel. Som barn forårsagede hun en bilulykke, som ledte til at hun fik indopereret en titanium-plade i kraniet, og lige siden har hun tilsyneladende haft et stort set erotisk forhold til biler og måske generelt til metal. Som voksen arbejder hun som danser til undergrunds-bilshows, hvor hun bl.a. har sit hyr med at afvise tilnærmelser fra diverse mænd. Hun begynder så at slå disse mænd ihjel. Efterfølgende indleder hun forhold til kvinder, men det ender ligesådan. Da hun nu er seriemorder og på flugt fra myndighederne, skifter hun identitet, og udgiver sig for 'Adrien', en dreng som forsvandt for mange år siden. Adriens far, Vincent, er så desperat efter at få sin 'søn' igen efter alle disse år at han accepterer Alexia og giver hende ubetinget kærlighed, selvom han efterhånden bliver klar over at hun nok ikke er hans forsvundne søn. I mellemti-

den er Alexia blevet gjort gravid af en bil (ja, der er tyk symbolik på færde her), og der vokser et metallisk væsen i hendes mave, som til tider lækker bil-olie. Umiddelbart lægges der op til at et monster kommer til verden ... men det udvikler sig ikke helt som man forventer.

Selvom det, der foregår på biograflærredet, i ret høj grad er frastødende og afstumpet, er Titane en yderst tankevækkende film som indbyder til interessante fortolkninger. Efter filmen lagde jeg hovedet i blød for at finde den vinkel som kunne få filmen til at give mening, og med lidt hjælp fra kommentarer og analyser fundet på nettet, mener jeg at have fundet den. Det hårde metal, bilerne, Alexias hengivelse til dem, samt hendes (selv)had til det kødelige, skal symbolisere toksisk maskulinitet – noget der er unaturligt og forvredet af samfundet og som alle, også kvinder, er fundamentalt influeret og fordærvet af. Alexia er dog mere ødelagt af det end de fleste, fordi hun (tolker

jeg det i hvert fald som) som lille er blevet misbrugt af sin far. Filmen er særdeles vellykket fordi den formår at tilføje de gamle horror-troper ny og progressiv mening og bruge nogle af de gammelkendte klicheer på spændende og originale måder. Vi har her en horrorfilm som ikke længere bare for den sjove traditions skyld forbinder sex med synd og død, men introducerer en maskulinitets-symbolik som den kilde – den nådesløse metalliske og erektilе hårdhed – der fordærver og forråder både livet og alle dets drifter. Men ikke i så total grad at der ikke også levnes plads til forløsning og helbredelse via dybe og naturlige følelser. Som sådan inviterer Titane eventuelt også til en revurdering af den Cronenbergske body horror som den er arvtager til, samt måske til at se mange andre gamle horrorfilm i et nyt lys.

Karakter: 8 stjerner ud af 10.

Tue Sørensen

